

## Arrest

nr. 241 364 van 24 september 2020  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN VRECKOM  
Adolphe Lacomblélaan 59 - 61/5  
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>e</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 4 mei 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. BUEKENHOUT *loco* advocaat H. VAN VRECKOM, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 1 oktober 2018 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, diende op 3 oktober 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 9 november 2018 besliste de Dienst Voogdij van de FOD Justitie dat een voogd werd aangesteld. De voogdij eindigde van rechtswege op 17 maart 2020.

1.3. Op 1 april 2020 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 6 april 2020 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*Je werd op 10 september 2019 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS), van 09u20 tot 13u20. Je werd hierbij bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Jouw voogd, G.A.L., en jouw advocaat meester Varga Gabriela, waren aanwezig gedurende je volledige persoonlijk onderhoud.*

#### *A. Feitenrelaas*

*Je verklaart een Somalisch staatsburger te zijn van Hawadle-origine en geboren in Booco in de provincie Hiraan. Je bent nog minderjarig. Je ging naar school en volgde eveneens koranonderwijs. Je verklaart in mei 2018 samen met een vriendin onderweg naar school te zijn tegengehouden door Al Shabaab omdat je je hijab niet goed droeg. Je werd door hen meegenomen en vastgehouden in hun kantoor. Je kreeg een waarschuwing en werd daarna weer vrijgelaten. In dezelfde maand kwam een man van Al Shabaab je hand vragen. Je vader vroeg enige bedenktijd. Toen zij een tweede keer terug kwamen vroeg en verkreeg hij opnieuw verdere bedenktijd. Je vader vertelde je wat er van je verwacht werd. Hij wou dit huwelijk evenmin maar was bang van deze mannen. Toen je enige tijd later naar de markt ging werd je door Al Shabaab opgepakt en meegenomen. Je bleef een week bij hen in de gevangenis. Tijdens een gebedsdienst besloot je te ontsnappen. Je ging een willekeurig huis binnen en vroeg aan de vrouw die je er aantrof je te helpen aangezien je niet meer terug naar huis kon. Zij hielp je om in een boerka in een auto die fruit vervoert naar Mogadishu te vluchten. Eens in Mogadishu belde je je familie op om hen te zeggen waar je was en dat je er hulp nodig had. Daarop contacteerde je vader een vriend van hem die je kwam ophalen in Mogadishu. Je bleef ongeveer twintig dagen bij deze vriend. Een vriend van de vriend van je vader maakte een paspoort voor je op zodat je het land kon verlaten. In juni 2018 verklaar je vertrokken te zijn in Somalië. Je ging per vliegtuig naar Kenia. Daar bleef je drie à vier maanden terwijl er nog een ander paspoort voor je werd opgemaakt waarmee je uiteindelijk naar België kon reizen, waar je op 03 oktober 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende. Na je vertrek werd je vader door Al Shabaab gearresteerd om je onder druk te zetten om terug te keren naar je dorp.*

*Ter ondersteuning van je verzoek om internationale bescherming leg je een medisch attest neer dat aantoont dat je een besnijdenis van het type twee hebt ondergaan.*

#### *B. Motivering*

*Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

*Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.*

*Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.*

*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.*

*Er dient te worden opgemerkt dat je doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal,*

zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van jou dat je correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot jouw identiteit, jouw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande je bij de aanvang van jouw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op jouw schouders rust (zie notities CGVS p.4), blijkt uit het geheel van de door jou afgelegde verklaringen en de door jou voorgelegde stukken duidelijk dat je niet hebt voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw verklaringen over jouw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van je vrees voor vervolging en je nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over jouw feitelijke herkomst en jouw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat je geenszins kon overtuigen tot kort voor je vertrek uit Somalië, in juni 2018, steeds in Booco te hebben verbleven. Ook van iemand die als zestienjarige er vertrokken beweert te zijn, kan verwacht worden dat deze in staat is een beeld te scheppen van zowel de omgeving als de gebeurtenissen die zich in het dorp hebben voorgedaan. Op cruciale gebieden slaag je er echter niet in door middel van je kennis van het leven in het dorp aan te tonen daadwerkelijk altijd in Booco verbleven te hebben.

Het meest in het oog springende hierbij zijn je verklaringen omtrent de overstromingen die jouw regio zouden geteisterd hebben. Jouw verklaringen omtrent deze overstromingen zijn zodanig beperkt en niet in overeenstemming met de beschikbare informatie dat dit je geloofwaardigheid steeds in dit gebied verbleven te hebben fundamenteel ondermijnt. Je verklaart dat het kon gebeuren dat de rivier overstroomde maar dat de laatste keer dat je je dat herinnert lang voor je vertrek betrof. Je verklaart niet te kunnen inschatten wanneer dit dan precies was maar dat je op dat moment ongeveer 14 jaar oud zal zijn geweest, derhalve deze laatste overstromingen in 2016 situerend (CGVS p.13). Uit informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat kort voor jouw vermeende vertrek eveneens hevige overstromingen plaatsvonden ('Unicef – Somalia floods response update – 11.05.2018' en 'OCHA – Flash update humanitarian impact of heavy rains – 22.04.2018'). Er wordt gesteld dat de Shabelle overstroomde in Belet Weyn en verschillende andere dorpen langs de rivier, daarbij huizen en oogst vernielend. Omwille van deze overstromingen in de regio zouden meer dan 4000 mensen hun huizen hebben moeten verlaten en er werd gevreesd voor nog verdere overstromingen die meer dan 200 000 personen in gevaar konden brengen. Tegen mei 2018 dienden uiteindelijk 204 000 mensen hun regio te verlaten. Belet Weyn en de omgeving worden daarbij genoemd als de streek die het hardst door deze overstromingen werd geraakt. Je noemt nochtans je dorp als vlakbij de rivier, de Shabelle zou volgens jouw verklaringen zelfs door je dorp stromen (CGVS p.10). Belet Weyn noem je eveneens als in de buurt en de eerste stad in de buurt (CGVS p.8). Dat jij op geen enkel moment nog maar zou opgevangen hebben dat er kort voor je vertrek grootschalige overstromingen plaatsvonden of zelfs niet aangeeft dat in jouw dorp gevreesd was dat de rivier kon overstromen brengt de geloofwaardigheid van je verblijf in Booco op dat moment zware schade toe. Zelfs wanneer je hier expliciet wordt naar gevraagd verklaar je dat er in het jaar dat je het land verliet niet veel water was, het regende wel maar niet dat dit gevolgen veroorzaakte voor de mensen in de buurt (CGVS p.14). Deze verklaringen zijn dan ook volledig in tegenspraak met de beschikbare informatie. Ook wanneer het gaat over de overstromingen in 2016 die je aanhaalt, stemmen je verklaringen niet overeen met de situatie zoals die blijkt uit de toegevoegde informatie ('Floodlist – Somalia Thousands displaced as Shabelle river overflows – 23.05.2016' en 'Goobjoog – Floods force hundreds to flee homes in Beledweyne – 09.05.2016'). Met betrekking tot deze overstromingen meen je dat het water wel in het dorp komt aangezien de rivier vlakbij het dorp gelegen is, je kan echter op geen enkele manier aangeven wat de gevolgen waren indien de Shabelle overstroomt. Je geeft aan dat het water 'redelijk hoog' kan komen, zonder hier een doorleefde inschatting van weer te geven (CGVS p.13). Zelf zou je nooit gezien hebben

dat het water tot in jouw buurt zou zijn opgeklommen en je geeft aan dat de overstromingen niet zo heftig waren dat mensen dienden te vluchten of er van konden sterven. Je zou je niet herinneren dat er ooit in die mate overstromingen waren dat mensen dienden hun huizen te verlaten. Het enige wat in jouw beleving op een dergelijk moment werd gedaan was zandzakken plaatsen om zo het stijgende water te proberen tegen te houden. Volgens jou zou ook in de dorpjes in de buurt nooit zoveel water gekomen zijn dat mensen er dienden te vertrekken (CGVS p.14). De beschikbare informatie schetst daarentegen een ander beeld van de situatie in jouw regio gedurende deze overstromingen. Er is namelijk sprake van een humanitaire crisis en opnieuw zou de regio van Belet Weyn hierdoor het hardst zijn getroffen. Opnieuw dienden velen de regio te ontvluchten. Ook algemeen wordt gesteld dat jouw regio uiterst gevoelig is voor overstromingen en dat geregeld mensen het stijgende water dienen te ontvluchten (OCHA – Hiraan situation analysis – oktober 2012). In dit licht is het dan ook uiterst onrealistisch dat je geen doorleefder beeld weet te scheppen van de overstromingen die jouw regio reeds teisterden en zelfs steeds dreigden te teisteren en dat je zelfs dergelijke overstromingen niet zou hebben opgemerkt, wat de geloofwaardigheid van jouw herkomst uit Booco verregaand ondergraaft.

Ook wat betreft de situatie in de regio weet je allerm minst in die mate informatie te verschaffen dat dit kan aantonen dat jij in deze regio hebt geleefd. Je weet slechts één gewelddadig incident te vernoemen, met name in 2016. Daarnaast kan je enkel vaagweg vermelden dat de overheid er steeds probeert de controle over te nemen op Al Shabaab (CGVS p.17). Dit zou volgens jouw verklaringen niet tot enige andere eerder heftige gevechten hebben geleid en zij zouden hier dan ook nooit in geslaagd zijn. Evenmin kan je aangeven of er ooit periodes waren waarin Al Shabaab minder sterk stond (CGVS p.19). Ook over aanvallen in de omliggende dorpjes zou je niets vernomen hebben en van deze plaatsen zou je niet op de hoogte zijn of Al Shabaab er al dan niet nog steeds de controle in handen heeft. Je herinnert je niet dat er ooit luchtaanvallen plaatsvonden in de regio (CGVS p.18). Wanneer je het over het feit hebt dat het niet veilig zou zijn in Booco verwijst je louter naar het feit dat Al Shabaab mensen vermoordt die iets verkeerd deden (CGVS p.19). Derhalve geen andere vrees uitdrukkelijk omwille van de algemene veiligheidssituatie in de regio. Deze verklaringen zijn verbazingwekkend indien men kijkt naar de situatie in de regio zoals die terugkomt uit objectieve informatie beschikbaar bij het Commissariaatgeneraal (zie Aclleddata.com). Vooreerst is er geen sprake van een gewelddadig incident in Booco in 2016, wel zou er in augustus 2015 een luchtaanval hebben plaatsgevonden op het dorp. Hoewel er op zich niet van jou kan worden verwacht dat je deze aanval precies weet te situeren, het gegeven dat je verklaart dat er nooit enige luchtaanvallen hebben plaatsgevonden staat hier lijnrecht tegenover. Dat je je niet zou herinneren dat in je eigen dorp een luchtaanval heeft plaatsgevonden, terwijl je je wel een gevecht in diezelfde periode herinnert, brengt schade toe aan de geloofwaardigheid van je verklaringen. Daarnaast blijkt uit deze informatie dat het allesbehalve rustig was in de regio en de omliggende dorpjes. Dat je er niet in slaagt ook maar één ander incident te benoemen in jouw dorp of in jouw regio berokkent je geloofwaardigheid verdere schade. Voornamelijk het gegeven dat je niet op de hoogte blijkt waar in de regio Al Shabaab nog de controle had en of er plaatsen waar zij de controle hadden verloren is opmerkelijk. Uit de toegevoegde informatie blijkt een veelvoud aan incidenten. In Garasayaani, het dorp dat je zelf noemt als het meest dichtstbijzijnde dorp (CGVS p.9), werden in de jaren voor je vertrek al negen incidenten opgetekend, waaronder hevige vuurgevechten. Ook in Halgan, een dorp op een twintigtal kilometer van jouw geboortedorp, vonden verschillende incidenten plaats. Dat je van deze incidenten geen enkel concreet voorbeeld zou hebben opgevangen, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van je verblijf in de regio.

Vervolgens zijn uw verklaringen omtrent je dorp en je onmiddellijke omgeving zo beperkt te noemen dat dit de geloofwaardigheid van je afkomst uit Booco niet kan herstellen. Op geen enkel moment overstijgt je vage en oppervlakkige verklaringen. Je kan slechts uiterst summier je eigen dorp omschrijven. Vooreerst stemt de schets die je uiteindelijk van je dorp maakt niet overeen met je verklaringen over de oriëntatie van je dorp. Waar je verklaart dat de rivier door je dorp stroomt (CGVS p.10) komt dit niet terug in de plattegrond die je van je dorp maakt, waar je het volledige dorp aan de ene zijde van de rivier situeert. Evenmin komt je schets overeen met de ligging van het dorp teruggevonden door het Commissariaatgeneraal (zie Wikimapia). Verder zijn deze schets en je verklaringen uiterst rudimentair te noemen. Indien je nooit je dorp verliet, zoals je verklaart (CGVS p.10), valt het te verwachten dat je een goed beeld weet te schetsen van de onmiddellijke omgeving waar je je hele leven zou hebben verbleven. Hierbij valt dan ook eerder een goede indruk van je onmiddellijke omgeving te verwachten dan een plattegrond van je volledige dorp. Ook hier blijf je in gebreke.

Zo verklaar je dat er aftakkingen van de rivier stromen in de omgeving van het dorp maar slaag je er slechts in deze uiterst vaag te situeren (CGVS p.10-11). Ook de markt waar je vader zijn winkel had weet je maar uiterst beknopt te beschrijven, ook al wordt hier verschillende keren op aangedrongen (CGVS p.15-16). Ook met betrekking tot het leven onder Al Shabaab blijf je steken in algemeenheden, waardoor

ook dit niet kan worden beschouwd als een element die je afkomst uit deze regio kan aantonen. Je brengt enige algemene en eerder algemeen gekende regels die gelden in gebieden waar Al Shabaab aan de macht is ter sprake, je weet dit echter niet concreet te maken aan de hand van persoonlijke voorbeelden. Je verklaart weliswaar zelf problemen te hebben verkregen doordat je je hijab niet correct droeg, maar kan verder geen enkel voorbeeld aanhalen van mensen die gestraft werden of problemen kregen omdat ze de regels van Al Shabaab niet respecteerden. Je verwijst naar algemene regels zonder dit met enige voorbeelden uit je eigen leefwereld aan te tonen. Opmerkelijk hierbij is het gegeven dat je vader winkelier blijkt te zijn (CGVS p.15) maar je nog nooit over de belastingen die Al Shabaab hen oplegt blijkt te hebben gehoord (CGVS p.22-23). Ook een incident dat blijkt uit de toegevoegd informatie met de zakenmannen in het dorp komt niet terug in je verklaringen. Bijgevolg kon je ook aan de hand van verklaringen omtrent je onmiddellijke leefomgeving niet overtuigen met betrekking tot je afkomst uit Booco.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heb je niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Booco gelegen in de regio Hiraan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van jouw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan je asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor je komst naar België in Booco hebt verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens jouw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maak je niet aannemelijk dat je gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat jij bij een terugkeer naar jouw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Je maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met jouw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over jouw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

Je werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 10 september 2019 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen. Je werd gewezen op het feit dat het heel belangrijk is eerlijk te zijn over hoe je leven er uit zag voor je naar België kwam en je werd aangemoedigd zoveel mogelijk informatie te verschaffen (CGVS p.4). Je werd in de loop van het persoonlijk onderhoud geconfronteerd met de vaststelling dat er vraagtekens worden geplaatst bij je voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. Je werd gedurende het persoonlijk onderhoud er op gewezen wanneer je verklaringen niet overtuigden en wanneer er twijfels bestaan bij je afkomst (CGVS p.20-21).

Er werd aangegeven dat indien je voldoende informatie dient aan te reiken zodat het Commissariaat-generaal de mogelijkheid wordt gegeven jouw verzoek om internationale bescherming te beoordelen, rekening houdend met al jouw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien je het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden je gedurende de laatste jaren voor jouw komst naar

*België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, je evenmin de door jou aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.*

*Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat je niet de waarheid hebt verteld over waar je verbleven hebt voor jouw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS je uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijf je ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in jouw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op jouw schouders rust. Door je gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar je voor jouw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen je je werkelijke streek van herkomst verlaten hebt. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maak je bijgevolg niet aannemelijk dat je bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.*

*Het CGVS benadrukt dat het jouw taak is om de verschillende elementen van jouw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van jouw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door jou aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door jou aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met jouw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door jou afgelegde verklaringen en de door jou overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in jouw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.*

*De documenten die je neerlegt zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen. Je legt een medisch attest neer dat je een besnijdenis type 2 onderging. Je haalt op dit vlak echter geen enkele vrees aan, je geeft enkel aan dat je gevraagd werd een dergelijk attest op te maken en dat je pijn hebt gedurende je maandstonden (CGVS p.36). Het feit alleen dat je een dergelijke besnijdenis reeds onderging leidt op zich niet tot internationale bescherming, bovendien haal je geen enkele bijkomende vrees aan op dit vlak. Verder houdt dit attest geen enkele aanwijzing*

*Bijgevolg maak je geenszins aannemelijk dat in jouw hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat je bij een eventuele terugkeer naar jouw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. Je beroept je voor jouw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van jouw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan je bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.*

## **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

*Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”*

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

### **2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:**

- “- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;*
- de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;*
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen;*
- de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 houdende de uitdrukkelijke motivering van bestuursakten;*
- het zorgvuldigheidsbeginsel, het hoorrecht, het recht van verdediging, het rechtsbeginsel audi alteram partem, die rechtsbeginselen zijn in de Europese en Belgische rechtsordes;*
- het artikel 3 EVRM;”.*

Verzoekster geeft een theoretische toelichting over de door haar aangehaalde wetsbepalingen. *In casu* geeft zij aan niet akkoord te kunnen gaan met de motivering van de bestreden beslissing.

Verzoekster gaat eerst in op de motivering van de bestreden beslissing inzake bijzondere procedurele noden in haar hoofde. Zij licht hierbij vooreerst toe als volgt:

*“Verwerende partij is van oordeel dat zij bij de beoordeling van de verklaringen van verzoekster rekening heeft gehouden met haar jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie. Deze stereotiepe motivering die verwerende partij telkens opnieuw voorhoudt strookt niet met de realiteit. Nergens in de beslissing wordt er echter rekening gehouden met verzoekster haar expliciet geuite vrees voor een gedwongen huwelijk, noch met de reeds ondergane vervolging en de reële vrees voor een herbesnijdenis die zij misschien niet zo expliciet heeft geuit maar waarvan verwacht kan worden dat verwerende partij hier rekening mee houdt en hier op zijn minst onderzoek naar doet en de resultaten hiervan betreft in haar motivering. Evenmin werd er rekening gehouden met verzoekster haar leeftijd inzake de beoordeling over haar regio van herkomst.*

*Gezien de leeftijd van verzoekster, het medisch attest dat werd neergelegd en de reeds ondergane vervolgingen in haar land van herkomst, blijkt er geenszins dat er zoals voorgehouden rekening werd gehouden met de jeugdige leeftijd bij de beoordeling van haar verklaringen. Dit is bijgevolg een manifest gebrek aan motivering.”*

Verzoekster benadrukt verder dat de bestreden beslissing louter oordeelt dat verzoeksters verklaringen over haar regio van herkomst niet overtuigen en dat haar kennis over onder meer de veiligheidssituatie te beperkt is, doch zij wijst eruit dat uit rechtspraak van de Raad is gebleken dat van minderjarigen geen grondige kennis kan worden verwacht over de veiligheidssituatie. Zij citeert verder uit informatie van UNHCR waaruit volgens haar blijkt dat van kinderen niet dezelfde accuraatheid kan worden verwacht als van volwassenen met betrekking tot hun verklaringen en de uiting van hun vrees. Bovendien blijkt uit deze informatie dat er een grotere bewijslast ligt op de asielinstanties, in het geval van een verzoek ingediend door een minderjarige en dat er een ruimere toepassing dient te worden gemaakt van het principe van het *“voordeel van de twijfel”*. Aldus is verzoekster van oordeel dat hieruit enkel kan worden besloten dat de motivering in de bestreden beslissing waar verzoekster werd gewezen op haar medewerkingsplicht (bestreden beslissing, p. 2), geen rekening heeft gehouden met de zogezegd verleende steunmaatregelen.

Verzoekster citeert verder nog uit richtlijnen van UNHCR over de mogelijke obstakels waar vrouwen die reeds gender-gerelateerde vervolgingen hebben ondergaan, mee worden geconfronteerd. De asielinstanties dienen zich bewust te zijn van deze obstakels en hiermee rekening te houden, zowel tijdens het persoonlijk onderhoud als bij de beoordeling van verzoeksters verklaringen. Verzoekster meent dat *in casu* niet voldaan is aan deze richtlijnen en dat de motivering in de bestreden beslissing *“foutief”* is. Zij meent dat het niet kan volstaan om louter te stellen dat rekening werd gehouden met verzoeksters profiel indien nergens uit de bestreden beslissing ook effectief kan blijken dat dit ook gebeurd is. Zij stelt dat het aan de commissaris-generaal om expliciet te motiveren in welke mate de steunmaatregelen van UNHCR werden toegepast. Verder meent zij dat de commissaris-generaal de *“zogezegde ‘verleende’ steunmaatregelen allesbehalve waar gemaakt [heeft] in de praktijk”* en aldus de motiveringsplicht schendt.

Verzoekster gaat vervolgens in op de motivering van de bestreden beslissing met betrekking tot haar *“verblijf”* in haar regio van herkomst en het feit dat verzoekster, volgens de commissaris-generaal niet zou hebben voldaan aan haar medewerkingsplicht. Zij verwijst hierbij naar bovenstaande uiteenzetting met betrekking tot het in rekening brengen van haar specifieke profiel als minderjarige (zie *supra*).

Waar de bestreden beslissing oordeelt dat verzoekster niet voldoende informatie kon bijbrengen over de overstromingen die plaatsvonden in haar regio van herkomst, stelt verzoekster dat deze overstromingen voornamelijk Belet Weyne hebben getroffen, een plaats waarvan zij verklaarde dat zij er nog nooit is geweest, zodat het *“niet te verbazen valt”* dat zij hier niet een volledigheid aan details over kan geven. Zij verwijst naar haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud over Belet Weyne. Verder licht verzoekster nog toe als volgt:

*“Verzoekster gaf aan dat zij zich herinnerde dat er zandzakken moesten worden geplaatst bij de overstromingen om het water tegen te houden en niets van de aangebrachte info van het CGVS laat toe de werkelijkheid van deze beleving en info verschaft door verzoekster in twijfel te trekken.*

*Dat gezien zij minderjarig was op dat moment het zeer normaal is dat zij niet door de volwassenen werd ingelicht over alle details betreffende deze overstromingen en evenmin over alle risico's omdat he logisch lijkt dat de volwassenen de kinderen niet proberen nodeloos te verontrusten.*

*Dat de verzoekster wel degelijk heeft aangegeven dat ze in haar dorp werden geconfronteerd met wateroverlast doordat ze zich de zandzakjes herinnert maar er kan van haar als kind niet worden verwacht dat ze alle voorzienbare gevolgen zou kunnen omschrijven alsof ze een volwassene was van een eventuele overstroming van de rivier, maar wel van wat ze zelf in realiteit heeft gezien en meegemaakt."*

Verzoekster voert verder aan dat de motivering in de bestreden beslissing dat zij onvoldoende op de hoogte was over veiligheidsincidenten in haar regio van herkomst, op geen enkele wijze rekening houdt met de perceptie van minderjarigen die dergelijke incidenten meemaken. Zij acht de motivering *"op maat van een volwassene en niet van een kind"* en meent dat geen rekening gehouden wordt met *"de psychologische effecten van oorlogsgeweld op een kind dat niet wil herinnerd worden aan dergelijke gebeurtenissen en dikwijls niet in staat is om er een coherent en gedetailleerd relaas van te doen zoals een volwassene dit soms (maar ook vaak niet) kan."*

Waar de bestreden beslissing nog motiveert dat verzoekster haar regio van herkomst onvoldoende kon beschrijven, meent verzoekster dat eraan wordt voorbijgegaan dat zij wel gedetailleerde verklaringen en namen kon geven van waterputten, dorpen en leden van Al-Shabaab. Zij verklaarde tevens dat haar vader niet alles kon verkopen in zijn winkel omdat Al-Shabaab sommige zaken verboden had. Verder meent zij dat het feit dat een minderjarige niet op de hoogte is van het al dan niet betalen van belastingen die zijn opgelegd door Al-Shabaab niet kan *"verbazen"*. Verzoekster citeert uit haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud inzake de waterputten in haar dorp.

Verzoekster meent nog dat de perceptie van een minderjarige van natuurrampen, incidenten en gevechten is niet te vergelijken met deze van een volwassene waardoor er niet dezelfde accuraatheid van details van kan worden verwacht bij het afleggen van verklaringen. Er wordt volgens haar eveneens voorbij gegaan aan het feit dat zij behoorlijk veel informatie en beschrijvingen kon geven omtrent haar regio van herkomst. Zij herhaalt dat er een zekere voorzichtigheid aan de dag dient te worden gelegd bij de beoordeling van de verklaringen van minderjarige verzoekers om internationale bescherming. Zij verwijst verder naar rechtspraak van EHRM waaruit blijkt dat ook discrepanties in verklaringen van volwassenen niet doorslaggevend zijn indien de kern van hun relaas geloofwaardig is.

Verzoekster benadrukt verder dat zij sinds enkele maanden in behandeling is bij een psycholoog voor haar psychologische problemen, die het gevolg zijn van de trauma's die zij heeft meegemaakt. Zij geeft aan dat zij, omwille van de uitzonderlijke omstandigheden waarin sociaal assistenten en psychologen dienen te werken door de gezondheidscrisis ten gevolge van COVID-19, zij pas later in een aanvullende nota psychologische attesten zal kunnen neerleggen hieromtrent. Verzoekster voert wel aan dat haar psychologische problemen ongetwijfeld invloed hebben gehad op haar vermogen om op een heldere manier haar relaas te brengen, alsook om op een gedetailleerde manier haar regio van herkomst te beschrijven en te antwoorden op gedetailleerde vragen.

Verzoekster voert verder aan dat zij geen besef had van het belang van documenten en zich er niet van bewust was dat zij deze zou kunnen verkrijgen of in het bezit had in haar land van herkomst, waardoor zij verklaarde dat zij niet in het bezit was van dergelijke documenten. Zij heeft thans echter haar *"uiterste best"* gedaan om bijkomende documenten bij te brengen, zijnde een geboortecertificaat, een identiteitscertificaat en een schoolattest (verzoekschrift, stukken 20-22), waaruit niets anders kan worden vastgesteld dan dat zij afkomstig is uit het dorp Booco en hierover oprechte verklaringen heeft afgelegd. Verzoekster meent dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd om de door haar neergelegde documenten te onderzoeken op hun authenticiteit en bewijskracht, in samenhang met haar verklaringen, en de mate waarin deze bijdragen tot verzoeksters geloofwaardigheid. Verzoekster meent dat deze documenten een bijkomend bewijs zijn van haar nationaliteit, herkomst en recent verblijf die de geloofwaardigheid van haar verklaringen kracht bij zetten.

Verzoekster gaat vervolgens in op haar *"vrees voor vervolging gebaseerd op risicoprofiel van jong meisje: uithuwelijking en genitale verminking."*

Met betrekking tot haar vrouwelijke genitale verminking (VGV), merkt verzoekster op dat het eerder door haar neergelegde medische attest in dit verband zich niet in het administratief dossier bevindt, zodat zij een nieuw medisch attest bijbrengt waaruit haar VGV type II kan blijken (verzoekschrift, stuk 23). Verder geeft zij aan dat zij niet akkoord kan gaan met de motivering in de bestreden beslissing hieromtrent, omdat uit de eerdere uiteenzetting in het kader van de bijzondere procedurele noden (zie *supra*) reeds is gebleken dat een minderjarige verzoekster niet altijd in staat is om duidelijk haar vrees te formuleren en hier informatie over te verschaffen, *"al zeker niet indien het dergelijke traumatische gebeurtenissen betreffen"*. Verzoekster citeert hierbij nog uit informatie van UNHCR (verzoekschrift, stuk 8) en meent dat

de commissaris-generaal niet kan volstaan met de verwijzen naar de plicht voor verzoekster om alle nuttige informatie omtrent haar vrees mee te delen. Zij acht het feit dat zij een medisch attest neerlegt waaruit blijkt dat zij een VGV type II heeft ondergaan, voldoende is opdat de commissaris-generaal dit objectieve element in acht neemt en grondig onderzoekt. Echter stelt verzoekster een totaal gebrek aan onderzoek vast met betrekking tot dit element van haar verzoek om internationale bescherming, gezien de commissaris-generaal het *“gewoonweg naast zich heeft neergelegd”*.

Verzoekster gaat vooreerst in op het *“hoog percentage”* van VGV in Somalië en benadrukt dat dit er nog steeds een wijdverspreid fenomeen is, waarbij jonge meisjes of vrouwen niet kunnen rekenen op steun van de overheid. Zij citeert uit informatie van het UK Home Office, Landinfo, UNICEF, de Wereldbank, Maria Vakiparta en USDOS (verzoekschrift, stukken 9-14) ter bevestiging van deze praktijken. Zij verwijst tevens naar rechtspraak van de Raad (verzoekschrift, stuk 15), waarin volgens haar werd geoordeeld dat deze praktijken wijdverspreid zijn in Somalië, dat niet kan worden gerekend op bescherming van de overheid en dat medische attesten waarin deze besnijdenis wordt vastgesteld objectieve elementen zijn die de commissaris-generaal in acht dient te nemen. Verzoekster heeft een medisch attest voorgelegd waarin haar VGV werd vastgesteld waardoor dit dient beschouwd te worden als een objectief element dat haar vrees voor vervolging kan duiden en waar op zijn minst een grondig onderzoek naar dient gedaan te worden en *“niet zomaar naast zich kan worden neergelegd zeggende dat verzoekster hier geen vrees voor vervolging mee heeft geuit.”*

Verzoekster verwijst verder naar informatie van UNHCR, de Wereldbank en UNFPA (verzoekschrift, stukken 8, 12 en 16) waaruit volgens haar blijkt dat VGV een vorm van vervolging is die permanent en voortdurend is, gelet op de verregaande gevolgen hiervan voor de vrouw in kwestie, en die de toekenning van de vluchtelingenstatus zouden moeten rechtvaardigen, ook al is het in principe een unieke ervaring die zich in het verleden heeft voorgedaan, aangezien het zo'n wrede vervolging is dat de vrouw een permanent psychologisch trauma ondergaat en een terugkeer naar haar herkomstland niet als realistisch kan worden beschouwd. Verzoekster meent dan ook dat de vervolging die zij in het verleden onderging een voortdurende en permanente vorm van vervolging vormt die haar nood aan internationale bescherming op grond van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigt. Zij verwijst hierbij andermaal naar rechtspraak van de Raad.

Verzoekster wijst er verder op dat in Somalië VGV type III het meest gangbare en het meest verregaande type van VGV is (verzoekschrift, stuk 24). Zij benadrukt dat zij enkel een VGV type II heeft ondergaan. Daarom riskeert zij nog een VGV type III te ondergaan, *“omdat bij een gedwongen huwelijk haar echtgenoot riskeert te menen dat ze niet voldoende besneden is.”* Zij wijst erop dat dit aspect van haar vrees niet is onderzocht door de commissaris-generaal, *“wat een ernstig gebrek is in de onderzoekspllicht die op het CGVS rust, die te meer zich opdringt voor een minderjarig meisje met een dergelijk kwetsbaar profiel, ook al is zij intussen meerderjarig geworden, wat nog niet het geval was op het moment van het gehoor bij het CGVS.”*

Verzoekster merkt overigens nog op dat de door haar neergelegde medische attesten, alsook de inhoud van de psychologische attesten die zij later zal neerleggen in overweging dienen te worden genomen, alsook de symptomen die daarin worden beschreven en verbonden zijn aan haar vrees voor vervolging. Zij verwijst hierbij naar rechtspraak van de Raad en het EHRM inzake het belang van medische attesten en meent dan ook dat de commissaris-generaal, indien rekening gehouden wordt met de medische en psychologische attesten, geenszins tot de betreffende motivering in de bestreden beslissing inzake haar VGV kan komen.

Verzoekster wijst verder nog op haar vrees om gedwongen te worden uitgehuwelijkt omwille van de reeds ondergane bedreigingen hieromtrent en meent dat uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal heeft nagelaten enig onderzoek te voeren naar de gevaren die met dergelijke uithuwelijking gepaard gaan, hoewel verzoekster hier uitgebreide verklaringen over heeft afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud en uit de door verzoekster geciteerde informatie van USDOS en Human Rights Watch (verzoekschrift, stukken 14 en 17), duidelijk blijkt dat dit een groot risico vormt in Somalië, zeker in dorpen die onder controle staan van Al-Shabaab.

Verder citeert verzoekster nog uit informatie van UK Home Office waaruit volgens haar blijkt dat Somalische behoren tot een specifieke sociale groep in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Zij wijst erop dat deze specifieke sociale groep niet werd onderzocht door de commissaris-generaal. Bovendien blijkt uit dit rapport dat vrouwen een groot risico lopen om seksueel misbruikt te worden in regio's die gecontroleerd zijn door Al-Shabaab. Zij stelt hierbij dat: *“Verwerende partij wordt dan ook uitgenodigd om verdergaande op de bewijsvoering, waar verzoekster zonet aan heeft voldaan, zoveel als mogelijk*

*informatie bij te brengen over deze praktijken, zelf een onderzoek te voeren naar deze praktijken en haar verantwoordelijkheid die zij heeft om te voldoen aan haar eigen onderzoeksplicht en samenwerkingsplicht niet zomaar uit de weg te gaan, maar deze op te nemen.”*

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoekster rechtspraak van de Raad (verzoekschrift, stukken 3, 15 en 19), richtlijnen van UNHCR (stukken 4-5 en 8), rechtspraak van het EHRM (stukken 6-7), algemene informatie over VGV en gedwongen huwelijken (stukken 9-14, 16-17 en 24-25), een artikel van S. Sarolea “*Le prise en compte des attestations psychologiques*” van juni 2012 (stuk 18), een geboortecertificaat in haar hoofd (stuk 20), een identiteitscertificaat in haar hoofd (stuk 21), een schoolattest in haar hoofd (stuk 22) en een medisch attest van dr. J. Collee van 30 april 2020 (stuk 23) toe aan het verzoekschrift.

2.1.3. In een nota met opmerkingen betoogt de commissaris-generaal dat geen gegrond middel werd aangevoerd en voegt de COI Focus “*Somalië. Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten*” van Cedoca van 9 september 2016.

2.1.4. In een aanvullende nota van 9 juni 2020 legt verzoekster een attest van klinisch psycholoog S. Ouallah van 2 juni 2020 (stuk 26) neer en informatie van ACCORD inzake VGV van 31 maart 2020 (stuk 27).

Ter terechtzitting legt verzoekster het psychologisch attest in origineel neer.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht, en een theoretische uiteenzetting over een aantal van deze bepalingen laat niet toe om vast te stellen dat verzoekster een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Verzoekster slaagt er niet in de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing terecht oordeelde dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen inzake haar herkomst uit het dorp Booco in de provincie Hiraan in Somalië, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen dat (i) verzoeksters verklaringen over de overstromingen in haar regio beperkt zijn en niet overeenstemmen met objectieve informatie hierover, (ii) verzoeksters kennis van de veiligheidssituatie in haar regio van herkomst lacunair is en (iii) zij vage, oppervlakkige en foutieve verklaringen aflegt met betrekking tot haar dorp Booco en (iv) verzoeksters kennis van het leven onder Al-Shabaab eveneens lacunair is.

Verzoekster kan niet worden bijgetreden dat de bestreden beslissing in het kader van haar bijzondere procedurele noden ten onrechte stelt dat de commissaris-generaal bepaalde steunmaatregelen heeft genomen, doch deze niet heeft waargemaakt in de praktijk. De Raad is van oordeel dat uit de bestreden beslissing en de notities van het persoonlijk onderhoud genoegzaam kan blijken dat verzoeksters profiel en minderjarigheid voldoende in rekening werden gebracht bij het onderzoek van verzoeksters verzoek om internationale bescherming. De bestreden beslissing wees er op dit punt reeds terecht op dat aan verzoekster een voogd werd toegewezen die haar van begin af aan onder meer heeft bijgestaan in het doorlopen van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming en dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud werd gehoord in de aanwezigheid van haar voogd en advocaat, die over de mogelijkheid beschikten om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Het persoonlijk onderhoud werd bovendien afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar, die tijdens het onderhoud rekening hield met verzoeksters minderjarigheid en de nodige zorgvuldigheid aan de dag gelegd heeft om verzoekster op een professionele en verantwoorde manier te benaderen. De Raad stelt verder nog vast dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* tijdens het persoonlijk onderhoud verzoekster toespreekte in duidelijke bewoordingen en eenvoudige, duidelijke vragen stelde die verzoekster kennelijk kon volgen en waarvan zij de inhoud en logica correct begreep. De vragen werden daarenboven met zorg voor individualisering aangepast aan verzoeksters leefwereld en minderjarig profiel. Verzoekster, noch haar advocaat of voogd, formuleerden tijdens het persoonlijk

onderhoud enige opmerkingen over de vraagstelling of het verloop van het persoonlijk onderhoud. Het verwijzen naar richtlijnen van UNHCR over verzoeken om internationale bescherming van kinderen (verzoekschrift, stuk 4) toont niet aan dat onvoldoende rekening werd gehouden met verzoeksters minderjarigheid en profiel. Verzoekster toont door het louter verwijzen naar richtlijnen van UNHCR voor gender-gerelateerde vervolging (verzoekschrift, stuk 5) evenmin aan dat haar tijdens het persoonlijk onderhoud geen afdoende steunmaatregelen werden verleend in dit verband. Zo wijst de Raad erop dat het persoonlijk onderhoud plaatsvond in aanwezigheid van een vrouwelijke dossierbehandelaar, die de nodige zorgvuldigheid aan de dag gelegd heeft om verzoekster op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, en tolk en werd haar bij aanvang gewezen op de vertrouwelijkheid van het persoonlijk onderhoud (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 3 en 5). Verzoekster licht in haar verzoekschrift bovendien niet toe welke concrete steunmaatregelen de commissaris-generaal nog diende te nemen, rekening houdende met haar profiel. Zij toont dan ook op niet aan dat de commissaris-generaal haar niet de nodige steunmaatregelen heeft verleend tijdens de procedure. Zij toont evenmin aan welke juridische grondslag een dergelijk verregaande verplichting tot motiveren bevat dat deze wordt miskend doordat niet uitdrukkelijk een standpunt wordt ingenomen over de richtlijnen van het UNHCR.

Verzoekster kan bovendien evenmin worden bijgetreden waar zij aanvoert dat de bestreden beslissing ten onrechte stelt dat rekening werd gehouden met verzoeksters minderjarigheid en maturiteit bij de beoordeling van haar verklaringen. De Raad oordeelt dat uit de formuleringen in de bestreden beslissing wel degelijk blijkt dat bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen inzake haar verblijf in haar vermeende regio van herkomst, de commissaris-generaal wel degelijk rekening heeft gehouden met haar jonge leeftijd ten tijde van haar verblijf aldaar. Verzoekster kan worden bijgetreden waar zij in haar verzoekschrift stelt dat van een minderjarige niet dezelfde accuraatheid kan worden verwacht dan van een volwassene in hun verklaringen. De bestreden beslissing oordeelde evenwel terecht dat: *“Ook van iemand die als zestienjarige er vertrokken beweert te zijn, kan verwacht worden dat deze in staat is een beeld te scheppen van zowel de omgeving als de gebeurtenissen die zich in het dorp hebben voorgedaan. Op cruciale gebieden slaag je er echter niet in door middel van je kennis van het leven in het dorp aan te tonen daadwerkelijk altijd in Booco verbleven te hebben.”* In de mate het verzoekschrift aanstuurt op de toekenning van een internationale bescherming louter omwille van het profiel van verzoekster, wordt voorbijgegaan aan de verplichting van verzoekster om een aannemelijk relaas te brengen over de relevante elementen ter beoordeling van haar nood aan internationale bescherming.

De bestreden beslissing oordeelde vooreerst terecht dat verzoeksters verklaringen met betrekking tot de overstromingen in haar regio van herkomst beperkt zijn en niet overeenstemmen met de beschikbare objectieve informatie. Verzoekster voert in haar verzoekschrift aan dat de overstromingen in haar regio van herkomst vooral Belet Weyn getroffen zouden hebben, waar zij nog nooit is geweest, zodat haar niet kan worden dat zij hierover geen gedetailleerde verklaringen kan afleggen. De Raad merkt evenwel op dat dergelijk verweer geen afbreuk doet aan de pertinente en correcte vaststelling in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat verzoekster, wiens dorp volgens haar verklaringen nabij de Shabelle rivier ligt (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 10) en dus vatbaar is voor dergelijke overstromingen, op geen enkel moment zou hebben geweten dat er kort voor haar vertrek grootschalige overstromingen hebben plaatsgevonden in haar regio van herkomst en waarbij er werd gevreesd voor verdere overstromingen die meer dan 200 000 personen in gevaar konden brengen (Landeninformatie, stuk 7, nrs. 1-2). Dat verzoekster als minderjarige niet door volwassenen werd ingelicht over de details en risico's van overstromingen opdat zij niet nodeloos zou worden verontrust, betreft een loutere bewering in haar hoofde. Andermaal wijst de Raad erop dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekster zou hebben opgevangen indien er in haar regio van herkomst een risico bestond op overstromingen, gelet op de mogelijke impact van dergelijke overstromingen op haar leven.

Waar verzoekster verder aanvoert dat zij heeft verklaard dat er zandzakken geplaatst werden in haar dorp en meent dat de beschikbare informatie deze verklaringen niet in twijfel kan trekken en niet van haar kan worden verwacht dat zij alle voorzienbare gevolgen zou kunnen beschrijven van een eventuele overstroming in haar regio, maar wel van wat ze zelf in realiteit heeft gezien en meegemaakt, merkt de Raad op dat dit verweer geen afbreuk doet aan de pertinente en correcte vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeksters verklaringen over de overstroming in 2016 niet overeenstemmen met de beschikbare informatie (Landeninformatie, stuk 7, nrs. 3-4). De Raad wijst er immers op dat verzoekster tijdens de overstroming in 2016 in haar regio van herkomst verbleef, zodat redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij correcte en gedetailleerde verklaringen kan geven over deze overstroming, die overeenstemmen met de beschikbare informatie hieromtrent. Uit de vaststellingen in de bestreden beslissing blijkt evenwel dat niet het geval is, hetgeen erop duidt dat verzoekster deze periode van overstromingen in haar regio van herkomst niet heeft meegemaakt.

Waar verzoekster verder aanvoert dat de motivering in de bestreden beslissing inzake verzoeksters kennis van veiligheidsincidenten in haar regio op geen enkele wijze rekening houdt met de perceptie van minderjarigen die zulke incidenten meemaken en de psychologische effecten van oorlogsgeweld op een kind dat niet herinnerd wil worden aan dergelijke gebeurtenissen en dikwijls niet in staat is om een coherent en gedetailleerd relaas te doen hierover, merkt de Raad op dat dit een blote bewering betreft. De Raad merkt op dat ook van een persoon van jonge leeftijd redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met de veiligheidssituatie in haar regio van herkomst. Zoals *infra* zal blijken, toont verzoekster niet *in concreto* aan dat haar psychologische toestand haar cognitieve geheugen dermate heeft aangetast dat zij niet in staat zou zijn om coherente en consistente verklaringen af te leggen met betrekking tot haar directe omgeving en haar leefwereld. In de bestreden beslissing werd bovendien terecht geoordeeld dat van verzoekster niet kan worden verwacht dat zij de veiligheidsincidenten in haar regio in de tijd kan situeren, doch van verzoekster kan wel redelijkerwijze worden verwacht dat zij op de hoogte is van de veiligheidssituatie in haar regio en deze kan toelichten aan de hand van concrete ervaringen en indrukken. Dat verzoekster verklaarde dat zij zich geen luchtaanvallen kon herinneren en dat het rustig was in haar regio, terwijl uit de beschikbare informatie (Landeninformatie, stuk 7, nr. 6) blijkt dat er in augustus 2015 luchtaanvallen plaatsvonden in haar dorp van herkomst en er verder nog verschillende veiligheidsincidenten hebben plaatsgevonden in haar dorp en het volgens haar verklaringen dichtstbijzijnde dorp Garasiyaani (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 9; Landeninformatie, stuk 7, nr. 6), is dan ook niet aannemelijk en duidt erop dat verzoekster deze veiligheidsincidenten in haar regio niet werkelijk heeft meegemaakt. Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is bovendien niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking, nu ieder verzoek om internationale bescherming op de eigen merites dient te worden beoordeeld.

De bestreden beslissing oordeelde verder terecht dat verzoekster vage, oppervlakkige en foutieve verklaringen aflegt met betrekking tot haar dorp Booco en (iv) verzoeksters kennis van het leven onder Al-Shabaab eveneens lacunair is. Waar verzoekster aanvoert dat zij wel gedetailleerde verklaringen heeft gegeven over de waterputten in haar dorp, andere dorpen en namen van de leden van de Al-Shabaab, wijst de Raad erop dat dit kennis is die tevens door studie kan worden verworven en als dusdanig dan ook geen afbreuk doet aan de vaststelling dat verzoekster geen doorleefde en uitgebreide omschrijving kan geven van haar dorp. Dit ondergraaft verzoeksters herkomst uit het dorp Booco, gezien redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoekster, zelfs rekening houdend met haar jonge leeftijd, haar eigen leefomgeving op een gedetailleerde en correcte wijze kan omschrijven en toelichten. Bovendien kan het niet kennelijk onredelijk worden geacht te verwachten of zij weet of haar vader als winkelier belastingen moest betalen aan Al-Shabaab, gezien dit deel uitmaakt van verzoeksters eigen leefomgeving.

Volgende motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

*“In casu werd vastgesteld dat je geenszins kon overtuigen tot kort voor je vertrek uit Somalië, in juni 2018, steeds in Booco te hebben verbleven. Ook van iemand die als zestienjarige er vertrokken beweert te zijn, kan verwacht worden dat deze in staat is een beeld te scheppen van zowel de omgeving als de gebeurtenissen die zich in het dorp hebben voorgedaan. Op cruciale gebieden slaag je er echter niet in door middel van je kennis van het leven in het dorp aan te tonen daadwerkelijk altijd in Booco verbleven te hebben.*

*Het meest in het oog springende hierbij zijn je verklaringen omtrent de overstromingen die jouw regio zouden geteisterd hebben. Jouw verklaringen omtrent deze overstromingen zijn zodanig beperkt en niet in overeenstemming met de beschikbare informatie dat dit je geloofwaardigheid steeds in dit gebied verbleven te hebben fundamenteel ondermijnt. Je verklaart dat het kon gebeuren dat de rivier overstroomde maar dat de laatste keer dat je je dat herinnert lang voor je vertrek betrof. Je verklaart niet te kunnen inschatten wanneer dit dan precies was maar dat je op dat moment ongeveer 14 jaar oud zal zijn geweest, derhalve deze laatste overstromingen in 2016 situerend (CGVS p.13). Uit informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat kort voor jouw vermeende vertrek eveneens hevige overstromingen plaatsvonden (‘Unicef – Somalia floods response update – 11.05.2018’ en ‘OCHA – Flash update humanitarian impact of heavy rains – 22.04.2018’). Er wordt gesteld dat de Shabelle overstroomde in Belet Weyn en verschillende andere dorpen langs de rivier, daarbij huizen en oogst vernielend. Omwille van deze overstromingen in de regio zouden meer dan 4000 mensen hun huizen hebben moeten verlaten en er werd gevreesd voor nog verdere overstromingen die meer dan 200 000 personen in gevaar konden brengen. Tegen mei 2018 dienden uiteindelijk 204 000 mensen hun regio te verlaten. Belet Weyn en de omgeving worden daarbij*

genoemd als de streek die het hardst door deze overstromingen werd geraakt. Je noemt nochtans je dorp als vlakbij de rivier, de Shabelle zou volgens jouw verklaringen zelfs door je dorp stromen (CGVS p.10). Belet Weyn noem je eveneens als in de buurt en de eerste stad in de buurt (CGVS p.8). Dat jij op geen enkel moment nog maar zou opgevangen hebben dat er kort voor je vertrek grootschalige overstromingen plaatsvonden of zelfs niet aangeeft dat in jouw dorp gevreesd was dat de rivier kon overstromen brengt de geloofwaardigheid van je verblijf in Booco op dat moment zware schade toe. Zelfs wanneer je hier expliciet wordt naar gevraagd verklaar je dat er in het jaar dat je het land verliet niet veel water was, het regende wel maar niet dat dit gevolgen veroorzaakte voor de mensen in de buurt (CGVS p.14). Deze verklaringen zijn dan ook volledig in tegenspraak met de beschikbare informatie. Ook wanneer het gaat over de overstromingen in 2016 die je aanhaalt, stemmen je verklaringen niet overeen met de situatie zoals die blijkt uit de toegevoegde informatie ('Floodlist – Somalia Thousands displaced as Shabelle river overflows – 23.05.2016' en 'Goobjoog – Floods force hundreds to flee homes in Beledweyne – 09.05.2016'). Met betrekking tot deze overstromingen meen je dat het water wel in het dorp komt aangezien de rivier vlakbij het dorp gelegen is, je kan echter op geen enkele manier aangeven wat de gevolgen waren indien de Shabelle overstroomt. Je geeft aan dat het water 'redelijk hoog' kan komen, zonder hier een doorleefde inschatting van weer te geven (CGVS p.13). Zelf zou je nooit gezien hebben dat het water tot in jouw buurt zou zijn opgeklommen en je geeft aan dat de overstromingen niet zo heftig waren dat mensen dienden te vluchten of er van konden sterven. Je zou je niet herinneren dat er ooit in die mate overstromingen waren dat mensen dienden hun huizen te verlaten. Het enige wat in jouw beleving op een dergelijk moment werd gedaan was zandzakken plaatsen om zo het stijgende water te proberen tegen te houden. Volgens jou zou ook in de dorpjes in de buurt nooit zoveel water gekomen zijn dat mensen er dienden te vertrekken (CGVS p.14). De beschikbare informatie schetst daarentegen een ander beeld van de situatie in jouw regio gedurende deze overstromingen. Er is namelijk sprake van een humanitaire crisis en opnieuw zou de regio van Belet Weyn hierdoor het hardst zijn getroffen. Opnieuw dienden velen de regio te ontvluchten. Ook algemeen wordt gesteld dat jouw regio uiterst gevoelig is voor overstromingen en dat geregeld mensen het stijgende water dienen te ontvluchten (OCHA – Hiraan situation analysis – oktober 2012). In dit licht is het dan ook uiterst onrealistisch dat je geen doorleefder beeld weet te scheppen van de overstromingen die jouw regio reeds teisterden en zelfs steeds dreigden te teisteren en dat je zelfs dergelijke overstromingen niet zou hebben opgemerkt, wat de geloofwaardigheid van jouw herkomst uit Booco verregaand ondergraaft.

Ook wat betreft de situatie in de regio weet je allermist in die mate informatie te verschaffen dat dit kan aantonen dat jij in deze regio hebt geleefd. Je weet slechts één gewelddadig incident te vernoemen, met name in 2016. Daarnaast kan je enkel vaagweg vermelden dat de overheid er steeds probeert de controle over te nemen op Al Shabaab (CGVS p.17). Dit zou volgens jouw verklaringen niet tot enige andere eerder heftige gevechten hebben geleid en zij zouden hier dan ook nooit in geslaagd zijn. Evenmin kan je aangeven of er ooit periodes waren waarin Al Shabaab minder sterk stond (CGVS p.19). Ook over aanvallen in de omliggende dorpjes zou je niets vernomen hebben en van deze plaatsen zou je niet op de hoogte zijn of Al Shabaab er al dan niet nog steeds de controle in handen heeft. Je herinnert je niet dat er ooit luchtaanvallen plaatsvonden in de regio (CGVS p.18). Wanneer je het over het feit hebt dat het niet veilig zou zijn in Booco verwijst je louter naar het feit dat Al Shabaab mensen vermoordt die iets verkeerd deden (CGVS p.19). Derhalve geen andere vrees uitdrukkelijk omwille van de algemene veiligheidssituatie in de regio. Deze verklaringen zijn verbazingwekkend indien men kijkt naar de situatie in de regio zoals die terugkomt uit objectieve informatie beschikbaar bij het Commissariaatgeneraal (zie Acladata.com). Vooreerst is er geen sprake van een gewelddadig incident in Booco in 2016, wel zou er in augustus 2015 een luchtaanval hebben plaatsgevonden op het dorp. Hoewel er op zich niet van jou kan worden verwacht dat je deze aanval precies weet te situeren, het gegeven dat je verklaart dat er nooit enige luchtaanvallen hebben plaatsgevonden staat hier lijnrecht tegenover. Dat je je niet zou herinneren dat in je eigen dorp een luchtaanval heeft plaatsgevonden, terwijl je je wel een gevecht in diezelfde periode herinnert, brengt schade toe aan de geloofwaardigheid van je verklaringen. Daarnaast blijkt uit deze informatie dat het allesbehalve rustig was in de regio en de omliggende dorpjes. Dat je er niet in slaagt ook maar één ander incident te benoemen in jouw dorp of in jouw regio berokkent je geloofwaardigheid verdere schade. Voornamelijk het gegeven dat je niet op de hoogte blijkt waar in de regio Al Shabaab nog de controle had en of er plaatsen waar zij de controle hadden verloren is opmerkelijk. Uit de toegevoegde informatie blijkt een veelvoud aan incidenten. In Garasayaani, het dorp dat je zelf noemt als het meest dichtstbijzijnde dorp (CGVS p.9), werden in de jaren voor je vertrek al negen incidenten opgetekend, waaronder hevige vuurgevechten. (...) Dat je van deze incidenten geen enkel concreet voorbeeld zou hebben opgevangen, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van je verblijf in de regio.

Vervolgens zijn uw verklaringen omtrent je dorp en je onmiddellijke omgeving zo beperkt te noemen dat dit de geloofwaardigheid van je afkomst uit Booco niet kan herstellen. Op geen enkel moment overstijgt je

vage en oppervlakkige verklaringen. Je kan slechts uiterst summier je eigen dorp omschrijven. Vooreerst stemt de schets die je uiteindelijk van je dorp maakt niet overeen met je verklaringen over de oriëntatie van je dorp. Waar je verklaart dat de rivier door je dorp stroomt (CGVS p.10) komt dit niet terug in de plattegrond die je van je dorp maakt, waar je het volledige dorp aan de ene zijde van de rivier situeert (...). Verder zijn deze schets en je verklaringen uiterst rudimentair te noemen. Indien je nooit je dorp verliet, zoals je verklaart (CGVS p.10), valt het te verwachten dat je een goed beeld weet te schetsen van de onmiddellijke omgeving waar je je hele leven zou hebben verbleven. Hierbij valt dan ook eerder een goede indruk van je onmiddellijke omgeving te verwachten dan een plattegrond van je volledige dorp. Ook hier blijf je in gebreke. Zo verklaar je dat er aftakkingen van de rivier stromen in de omgeving van het dorp maar slaag je er slechts in deze uiterst vaag te situeren (CGVS p.10-11). Ook de markt waar je vader zijn winkel had weet je maar uiterst beknopt te beschrijven, ook al wordt hier verschillende keren op aangedrongen (CGVS p.15-16). Ook met betrekking tot het leven onder Al Shabaab blijf je steken in algemeenheden, waardoor ook dit niet kan worden beschouwd als een element die je afkomst uit deze regio kan aantonen. Je brengt enige algemene en eerder algemeen gekende regels die gelden in gebieden waar Al Shabaab aan de macht is ter sprake, je weet dit echter niet concreet te maken aan de hand van persoonlijke voorbeelden. Je verklaart weliswaar zelf problemen te hebben verkregen doordat je je hijab niet correct droeg, maar kan verder geen enkel voorbeeld aanhalen van mensen die gestraft werden of problemen kregen omdat ze de regels van Al Shabaab niet respecteerden. Je verwijst naar algemene regels zonder dit met enige voorbeelden uit je eigen leefwereld aan te tonen. Opmerkelijk hierbij is het gegeven dat je vader winkelier blijkt te zijn (CGVS p.15) maar je nog nooit over de belastingen die Al Shabaab hen oplegt blijkt te hebben gehoord (CGVS p.22-23). Ook een incident dat blijkt uit de toegevoegd informatie met de zakenmannen in het dorp komt niet terug in je verklaringen. Bijgevolg kon je ook aan de hand van verklaringen omtrent je onmiddellijke leefomgeving niet overtuigen met betrekking tot je afkomst uit Booco.

*Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heb je niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Booco gelegen in de regio Hiraan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van jouw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan je asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor je komst naar België in Booco hebt verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens jouw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maak je niet aannemelijk dat je gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat jij bij een terugkeer naar jouw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.”*

Verzoeksters argumentatie in haar verzoekschrift dat de door haar geuite vrees voor vervolging omwille van het gedwongen huwelijk met een lid van Al-Shabaab onvoldoende werd onderzocht is niet relevant, nu uit het voorgaande blijkt dat verzoekster haar herkomst uit het dorp Booco in de provincie Hiraan in Somalië niet aannemelijk maakt. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan. Het louter verwijzen in het verzoekschrift naar haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op dit punt kan geen afbreuk doen aan voormelde vaststelling.

De door verzoekster aan het verzoekschrift toegevoegde (verzoekschrift, stukken 14, 17 en 25) en geciteerde landeninformatie inzake gedwongen huwelijken in Somalië kan evenmin dienstig in rekening worden gebracht, nu verzoekster in gebreke blijft haar persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aldus aan de algemene informatie te verbinden.

Verzoekster verwijst in haar verzoekschrift naar haar VGV en meent dat artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet van toepassing is. Dit artikel bepaalt dat “Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijk aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen”. De Raad stelt vast dat, waar verzoeksters VGV inderdaad niet betwifteld wordt, deze aldus voltrokken is en zich niet opnieuw kan voordoen. De medische problemen die verzoekster hierdoor ondervindt (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 36) ressorteren niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Waar verzoekster thans in het verzoekschrift aanvoert dat zij enkel een VGV type II heeft ondergaan (verzoekschrift, stuk 23) en dat zij riskeert om nog een VGV type III te ondergaan omdat bij een gedwongen huwelijk haar echtgenoot zou kunnen menen dat zij onvoldoende besneden is, wijst de Raad erop dat hierboven reeds werd geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters

herkomst en aldus evenmin geloof kan worden gehecht aan haar verklaringen dat zij gedwongen zou moeten huwen met een lid van Al-Shabaab en door hem zou worden gedwongen om zich te laten herbesnijden. Verzoekster voert verder noch tijdens het persoonlijk onderhoud, noch in haar verzoekschrift enige andere vrees aan met betrekking tot haar VGV aan, noch ontwaart de Raad in het administratief dossier enige elementen waaruit zou kunnen blijken dat zij bij een terugkeer naar Somalië een concreet risico loopt om te worden herbesneden. Verzoekster beperkt zich aldus tot een louter aanhalen van een hypothetische vrees voor vervolging, doch dit volstaat niet om te besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en deze vrees dient *in concreto* aannemelijk te worden gemaakt. Verzoekster blijft hierbij echter in gebreke. Bijgevolg is de Raad van oordeel dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij bij een terugkeer naar Somalië een gegronde vrees voor vervolging heeft omwille van haar VGV. Een verwijzing naar een arrest van de Raad is bij gebrek aan precedentenwerking niet dienstig, gezien elke zaak op zijn individuele merites dient beoordeeld te worden. Het louter verwijzen naar algemene informatie die geen betrekking heeft op verzoeksters persoon (verzoekschrift, stukken 8-14; 16-17; 24-25; aanvullende nota stuk 27) is evenmin voldoende om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Somalië een risico loopt om opnieuw slachtoffer te worden van VGV. Verzoekster maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat of onder welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst zou worden herbesneden. Derhalve zijn er *in casu* goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat verzoekster bij een terugkeer naar haar land van herkomst niet opnieuw het slachtoffer zou worden van VGV. Verzoekster toont niet aan dat in haar geval de VGV waarvan zij het voorwerp was een vorm van voortdurende en permanente vervolging is.

Het thans neergelegde geboortecertificaat, identiteitscertificaat en schoolattest (verzoekschrift, stukken 20-22) zijn niet van die aard om de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen met betrekking tot haar identiteit, herkomst en asielmotieven te herstellen, integendeel. De Raad wijst er vooreerst op dat deze stukken kopieën of foto's betreffen, waarvan de inhoud en de vorm gemakkelijk via knip- en plakwerk te fabriceren is. Verder sluit de Raad zich aan bij de argumentatie van de commissaris-generaal in de nota met opmerkingen dat bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, met name de COI Focus "*Somalië. Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten*" van Cedoca van 9 september 2016, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits)documenten. Gezien het gebrek aan archief en database kunnen Somalische autoriteiten zich ook vandaag nog niet op officiële gegevens baseren om de identiteit, herkomst of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliërs te zijn. Zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië moeten zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien blijkt uit de landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier dat corruptie wijdverspreid is in Somalië en tal van Somalische documenten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Aldus bieden de door verzoekster neergelegde documenten niet de minste garantie dat de daarin opgenomen gegevens correct zijn of dat deze authentiek zou zijn. De Raad wijst er bovendien op dat uit het neergelegde geboorte- en identiteitscertificaat blijkt dat deze werden uitgegeven op 29 april 2020, na de kennisgeving van de bestreden beslissing, en dus duidelijk een gesolliciteerd karakter vertonen. Daarenboven vermeldt het neergelegde certificaat van geboorte en identiteitsbevestiging als adres van verzoekster "*Hodan*", en het neergelegde schoolcertificaat van 5 mei 2020 vermeldt dat de Booco primary and secondary school in Mogadishu zou zijn gelegen, terwijl Booco gelegen is in de provincie Hiraan. Het schoolcertificaat werd afgegeven en ondertekend door "*The principle School*" en bevat aldus een flagrante taalfout. Deze vaststellingen doen verder afbreuk aan de bewijswaarde van de neergelegde documenten en tonen aan dat verzoekster een asielrelaas hanteert dat niet het hare is.

Verzoekster legt middels een aanvullende nota nog een psychologisch attest (aanvullende nota, stuk 26) neer waaruit blijkt dat zij lijdt aan PTSD lijdt en zich hierdoor in depressieve toestand bevindt en zich in zichzelf terugtrekt. De Raad wijst er evenwel op dat uit het neergelegde attest niet kan blijken dat verzoeksters cognitieve geheugen dermate is aangetast dat zij niet in staat zou zijn om een coherent en consistent relaas naar voren te brengen. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud geen melding maakte van eventuele problemen omtrent haar mentale gezondheidstoestand en dat dit evenmin blijkt uit het verloop van het onderhoud. Verzoekster toont door het louter neerleggen van dit medisch attest dan ook allerminst aan dat zij tijdens het onderhoud moeilijkheden zou hebben gehad op cognitief niveau, laat staan dat deze moeilijkheden een verklaring zouden kunnen bieden voor het geheel van de in de bestreden beslissing aangehaalde vaststellingen inzake haar kennis over haar vermeende regio van herkomst. Verder merkt de Raad nog op dat dergelijk psychologisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin verzoekster haar psychische problemen opliep. Een psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of

mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Dit geldt des te meer in het geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. Het door verzoekster neergelegde medische attest kan de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen aldus niet herstellen.

Waar verzoekster nog arresten toevoegt van het EHRM en algemene informatie inzake de noodzaak om medische attesten in aanmerking te nemen (verzoekschrift, stukken 6-7 en 18), kan slechts worden afgeleid dat, indien een bewijsmiddel een sterke aanwijzing vormt dat de gestelde onmenselijke behandeling in het land van herkomst, het letsel van de betrokkene heeft veroorzaakt, dit gegeven de betrokken Staat ertoe kan verplichten om nader onderzoek naar dat bewijsmiddel te laten verrichten om elke twijfel weg te nemen dat de verzoekster na uitzetting naar het desbetreffende land wordt onderworpen aan een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. Of dat bewijsmiddel tot nader onderzoek noopt, moet de Staat beoordelen in het licht van de gestaafde dan wel geloofwaardig te achten persoonlijke situatie van de betrokkene en tegen de achtergrond van de algemene situatie in het desbetreffende land. *In casu* werd echter terecht geoordeeld dat geen geloof kan gehecht worden aan de door verzoekster aangehaalde vervolgingsfeiten, zodat verder onderzoek zich niet opdringt. De Raad merkt bovendien op dat uit de voorgaande motivering van de bestreden beslissing weldegelijk blijkt dat de neergelegde medische attesten werden onderzocht.

In zoverre verzoekster meent dat, gezien haar minderjarigheid, de bewijslast soepel dient te worden toegepast en hierbij in voorkomend geval een brede toepassing van het voordeel van de twijfel op zijn plaats is, benadrukt de Raad dat verzoeksters minderjarigheid haar niet ontslaat van de plicht tot medewerking die op elke verzoekster om internationale bescherming rust. Waar verzoekster aanvoert dat de motivering in de bestreden waarin wordt gewezen op de medewerkingsplicht in haar hoofde (bestreden beslissing, p. 2) geen rekening houdt met de steunmaatregelen die in haar hoofde zouden zijn verleend, merkt de Raad op dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de uitleg die gegeven werd aan verzoekster over de op haar rustende medewerkingsplicht aangepast was aan het feit dat verzoekster als minderjarige bijzondere procedurele noden heeft: *“In jouw dossier is het heel belangrijk dat wij weten dat jij in Somalië gewoond hebt. Daarom zal het grootste deel van het interview over je gewone leven in Somalië gaan, waar jij gewoond hebt, wie je familie is, wat je er deed. Ik zou het aangenaam vinden als je je best deed om daar steeds zelf zoveel mogelijk te vertellen. Ik ben hier om naar jou te luisteren. Ik wil je echt duidelijk zeggen dat het heel belangrijk is dat je eerlijk bent over hoe je leven was, want als dat niet duidelijk is kunnen wij jou niet helpen. Als het verschillend is dan wat je voordien hebt gezegd hoeft dat niet per sé een probleem te zijn. het is vooral heel belangrijk dat vandaag alles duidelijk wordt.”* (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4). De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat verzoekster, zelfs rekening gehouden met haar minderjarigheid, niet voldaan heeft aan de medewerkingsplicht die op haar rust. De Raad kan begrip opbrengen voor het feit dat traumatische ervaringen, alsook de onzekerheid waarin een jonge asielzoekster zich bevindt, verstoken van enig contact met haar familie in het land van herkomst, leidt tot problematisch gedrag. Verzoekster heeft er evenwel alle belang bij om de instanties belast met het onderzoek naar haar verzoek om internationale bescherming de waarheid te vertellen betreffende haar identiteit, herkomst en asielmotieven en niet halsstarrig vast te houden aan het verhaal dat haar door anderen werd opgedragen te vertellen. Wanneer echter zoals *in casu* de gegevens en elementen die door de minderjarige worden aangebracht vaag, algemeen en ongeloofwaardig zijn en de verklaringen die zij aflegt met betrekking tot haar directe leefwereld in zijn geheel genomen ongeloofwaardig overkomen, kunnen de asielinstanties enkel vaststellen dat verzoekster geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. Gelet op het geheel van bovenstaande overwegingen heeft verzoekster niet voldaan aan de op haar rustende bewijslast, zelfs indien rekening wordt gehouden met haar minderjarigheid en het feit dat zij afkomstig is uit Somalië.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad (verzoekschrift, stukken 3, 15 en 18) is bij gebrek aan precedentenwerking niet dienstig, te meer gezien elke zaak op zijn individuele merites dient beoordeeld te worden.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoekster de beweerde herkomst uit Booco in de provincie Hiraan in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4, 21).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig september tweeduizend twintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP